

Masaharu Takasaki

AZ ÉPÍTÉSZET, MINT TÁRSADALMI MŰVÉSZET

Társadalmi művészetnek tartom az építészetet. Olyan művészetnek, amely formákat állít elő; a következőket:

- formát, amely által az emberek tudatosítják a Kozmoszról, a Természetről és önmagukról alkotott fogalmaikat
- formát, amely által az emberek felismerik és megismétlik a múltban történeteket
- formát, amely által, mint eleven lény által az emberek osztoznak az alkotás és újjáalkotás boldogságában,
- formát, amelyben jótékony egyensúlyban áll a fizikai szerkezet, a funkcionális mechanizmus, az érzékenység és az ember szabad akarata
- formát, amely alkalmat nyújt az embereknek, hogy mélyen elgondolkodjanak, és megélik felszabadult szellemi állapotukat; és
- formát, amelyben megzendül az Univerzumba zárt végtelenség

Az építészeti tervezésben szem előtt tartom a társadalmi és az individuális tényezőket:

Társadalmi tényezők:

- hasznára válik a társadalomnak, mint a problémák megoldásának közege, például bizonyos nyilvános terek
- az emberi érzelmek és fogékonyság fejlődése
- az eleven értékek kutatása a kézzel előállított termékek által
- a közösségi vonások megtestesítése

Individuális tényezők:

- a természet belső formái, amelyeket az ember, mint személyiség, tudattalanul érzékel

Arra törekszem, hogy az építészeti tárgy társadalmi lényé váljon, amely tartalmazza ezeket a társadalmi elemeket, és mint eleven entitás, a felhasznált anyagok révén fejezze ki az individuális, szellemi elemeket is. Úgy tűnik, eljött az ideje annak, hogy kifejezzük az építészetnek az állat- és növényvilág, illetve a természet, int egész felé való irányulását, s egyben a közösség tagjainak spirituális jellegeit. Ezzel a formateremtő művészettel kívánom bizonyos értelemben elősegíteni, hogy megszülessen egy új kultúra, egy új tudatosság, amely már a jövő birodalmába vezet.

Spirituális energiát tartalmazó tér

A mesterséges formák – úgymond: a második természet – szoros összefüggésben állnak a közösséggel és annak környezetével. Az építészet nemcsak néhányak, hanem mindenki számára létezik. Az építészet ezenfelül – a közös társadalmi örökség részeként – segít megélni és megéleveníteni a közösség kulturális-, oktatási- és munkakörnyezetét. Mindenfajta művészetnek azt kell célul tűznie maga elé, hogy mindenkinek lehetőséget nyújtson ön maga kifejezésére és közlésére, az érzésekben való osztozásra, és a mindennapok boldogságainak átélésére. Ezeknek kell rezonálniuk minden emberben, mint valami újfajta társadalmi kölcsönhatásnak, amely spirituális harmóniát és egybecsengést teremt, s megjeleníti az egyes ember szellemi derengését, érzékenységének erőterét.

A befejezetlen entitás

A *Crystal Light* olyan építészeti tárgy, amely művészeti reakciót provokál, s ezzel a megzápult, szellemtelen elmét tevékenységre készíti. Olyan épület, amely kiterjed a természet felé; az évszakok váltakozását tükröző metamorfózisok által magába fogadja a természet energiáit, és megéretteti, előrevetíti a jövőt. Mint formateremtő; szerves és mesterséges alakzat, egyesíti az embert, a természetet és a nyersanyagokat. Az volt a szándékom, hogy egy eleven ember testével, tudatával és szellemével ruházzam fel ezt az épületet, hogy – tudatosan és tudattalanul – szabadon kelhessen szárnyra, serkentve az érzékelést, és felismeretve az emberi ént. Azt is akartam, hogy katalizátor legyen, amely az egyén formaalkotó szándéka és a megformálódó anyag közötti kommunikáció megtalálásában segíti az embereket.

Remegő falak

A külső fal rozsdamentes acélból készült. Olyan, kitaró és kemény kézi munka terméke, amely által az emberi én fejlődik, nemesül, és rátalál a személyiség sokféle képességének értékeire. Mint befejezetlen entitás, a fal reagál a környezetre, visszatükrözi a látványokat és az embereket. Elősegíti önnön metamorfózisát az idő múlásában és az évszakok változásaiban, s ezáltal úgy jelenik meg, mint eleven Kozmosz, amely a Káoszt öleli magába és lélegzi be.

Makovecz Benjamin fordítása